

KRIS OG SØGURNAR

Ummæli av konsertini hjá Kris Kristofferson í Reinsarínum

LEIVUR THOMSEN

Tað byrjaði í 70'unum í Havn í grannalagnum við Føroya Barnaheim. Tað var, tá ið Betamax videomaskinurnar vóru frammi. Hesar vóru ikki hvørs mans ogn. Eg var og vitjaði ein vinmann. Pápi hansara hevði lænt ein bunka av filmum, og vit sluppu at hyggja við. Har var ein filmur við Kris Kristofferson, sum nevndist »Convoy«. Kris var lastbilførari í filminum og gekk millum starvsfelagarnar undir navninum »Rubber Duck«.

Lastbilførararnir fingur av órøttum bót frá korrúptu lögregluni og savnaðust í eina kilometurlanga røð sum mótmæli. Tá visti eg onki um, at Kris Kristofferson knapt 40 ár seinni skuldi standa í Norðurlandahúsinum og spæla konsert til frama fyri Føroya Barnaheim, sum tørvaði nýggj ljóðføri. Enn minni kundi eg ímynda mær, at hann fór at standa í Reinsarínum eitt mikukvöld í Havn í síðstu viku.

Upphiting við grindadrápi

Konsertin byrjaði stundisliga klokkan átta. Tvey ung fólk, sum saman kallaðu seg »Appalachian Murder Bunnies«, trinu fyrst á pallin í Reinsarínum við vælstemmaðum gittara og sungu nøkur countryløg, harímillum eitt hjá Jákupi Zachariassen.

Tey prátadu um grindadráp og lótu okkum vita, at tey vóru Týr-fjepparar. Hetta var helst orsakað av verjurøðuni hjá Hera

Joensen, forsangara í bólkinum, tá hann í filmklippi á Facebook herfyri nærlagdur greiddi frá um grindadráp og hvørja støðu, hann hevði til tað. Orsøkin til verjurøðuna var, at Heri frammanundan hevði lagt eina mynd av sær sjálvum út, har hann skar grind upp. Hetta hevði loypt øsing í djóraverndaraktivistar.

Hesir høvdu lagt trýst á konsertfyriskiparar, sum høvdu Týr á skránni, og biðið teir útihýsa bólkin. Men fólkinu á pallinum virdu gamla føroyska siðin. Teirra lutur hetta kvøldið var ikki at verja onkra sök men at knýta samband við áhoyrararnar, áðrenn Kris skuldi á pallin.

Umframt at hita upp skuldu tey hjálpa Kris gjøgnum kvøldið – og tann hjálpin var ikki einans við tað professionella, tí tað visti seg, at unga gentan, Kelly Kristofferson, var dóttir Kris og drongurin,

Andrew Hagar, unnusti hennara. Hetta var ein familjukonsert.

Framførslan

Tá eg sum tannáringur stóð í ølklubbum og spældi Me and Bobby McGee og Help me Make it Through the Night, vóru tankarnir langt síðani farnir frá »Rubber Duck«, sum átti hesar sangirnar. Men nú kom maðurin sjálvur seigliga stetlandi á pallin í kóboystyvum við gittara og munnharpu. Hann sá út til at halda sær nøkunlunda væl í mun til 80 ára aldurin. Men orkan var eyðsæð ikki tann sama, sum tá hann koyrði lastbil.

Eg kundi í mínum stilla sinni ikki lata vera við at samanbera við Cliff Richard, sum fyrri einum mánaða síðani hevði staðið á Vágsbøi í Klaksvík. Tað eru umleið fýra ár millum teir báðar, og í hasum aldrinum verður dygdin ofta mett út frá talinum av árum, man hevur

verið til á hesi fold.

Men fortreytirnar fyri báðar framførslurnar vóru púra ymiskar. Cliffurin hevði eina stóra og tunga uppgávu at lyfta, sum var at síggja ungdómligur út sum 76 ára gamal og syngja sínar tannáringasangir fyrri at halda ævigt lív í dreyminum um stóra popp ikonið.

Kris, hinvegin, tóktist ikki leggja nógv í at royna at sannføra áhoyrararnar. Tað var illanokk so, at hann yvirhøvur tímdi at standa har og syngja sína sangir fyrri okkum. Tað var ikki meir, enn tað grælaði í honum. Gittarspælið var ófantaligt. Minnið mundi eisini verið farið at bila. Hann gloymdi okkurt ørindi og akkordirnar til onkran sang, hóast talan í flestu sangum bert var um triggjar akkordir, og hóast hann hevði ein skíggja frammanfyri sær við teksti og akkordum.

Hann presenteraði ikki lögini og kom ikki við anekdotum millum tey, tó at hann av og á í sanginum

vísti so frægt av lívsneista, at skemt kom uppi. Leikluturin hjá Cliff var at framføra, men hjá Kris var øðrvísi. Faktiskt helt eg, lógið nokk, at júst fesjota avrikið var kærkomið, tí endamálið var jú ikki at kýta seg og spæla eitt bragd av eini konsert – tað var hinvegin at fortelja søgur.

Røddin og gittarspælið høvdu á henda hátt sum so ikki so stóran týðning. Hóast fá, sum vóru til staðar í Reinsarínum hetta kvøldið, kundu vera ósamd við mær í, at framførslan ikki var sannførandi, megnaði Kris Kristofferson kortini at røra fleiri hjartastreingir – eisini í undirritaða.

Tá ið samanum kemur, man júst tað vera eitt tað mest umráðandi. Talan var um sviða við autensiteti, the real deal – ein mann, har hvør einasta spong í hansara kroppi varð evnað til úr kontri-tilfari. Hann gav hesa løtu ferfeksjonistisku kontri-

